

บทบรรณาธิการ

วารสารการบริหารท้องถิ่น ปีที่ 12 ฉบับ 2 ตีพิมพ์เผยแพร่ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2562 และการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ในระยะที่ผ่านมา พรรคการเมืองจำนวนมาก รวมถึงพรรคร่วมรัฐบาล มีข้อเสนอเชิงนโยบายหลายประเด็นที่ให้ความสำคัญแก่การปกครองท้องถิ่นและเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ รัฐบาลยังประกาศใช้พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งท้องถิ่นจำนวน 6 ฉบับ และคณะกรรมการการเลือกตั้งคาดว่าจะมีการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นภายในปีนี้ ฉะนั้น การปกครองท้องถิ่นจึงยังเกี่ยวข้องและเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอยู่ต่อไป กองบรรณาธิการจึงมุ่งมั่นที่จะคัดสรรและเผยแพร่บทความที่มีจุดเน้นและเป็นประโยชน์ต่อการปกครองท้องถิ่นในความหมายกว้าง และยินดีพิจารณาบทความที่มีลักษณะพหุสาขาวิชาหรือข้ามศาสตร์ ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย จากนักวิชาการ นักวิจัย นักเขียนอิสระ นักศึกษา ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรต่าง ๆ และผู้สนใจโดยทั่วไป

วารสารการบริหารท้องถิ่นฉบับนี้ ประกอบด้วยบทความทั้งสิ้น 9 บทความ จำแนกเป็น บทความวิจัย 6 บทความ บทความวิชาการ 2 บทความ และบทปริทัศน์หนังสืออีก 1 บทความ ดังต่อไปนี้

บทความแรกเป็นบทความวิจัยภาษาอังกฤษ เรื่อง “The Future Environmental Impact in the Food Industry Sector of Thailand and China as a Result of Economic and Social Growth based on Sustainable Development Policy” เขียนโดย Pruethsan Sutthichaimethee และ Yothin Sawangdee จากมหาวิทยาลัยมหิดล บทความนี้ใช้ตัวแบบทางเศรษฐศาสตร์เพื่อพยากรณ์ผลกระทบของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่มีต่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในเขตอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทยและของสาธารณรัฐประชาชนจีน

บทความที่สองเป็นบทความวิจัย เรื่อง “ผลการดำเนินงานด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น” จิรายุ โชติศิลากุล และศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ จากวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้หลักการวิเคราะห์สถานะทางการเงินมาวิเคราะห์ความยั่งยืนทางการเงินในระยะสั้น ความยั่งยืนทางงบประมาณ ความยั่งยืนทางการเงินในระยะยาว และความเพียงพอของการให้บริการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

บทความที่สามเป็นบทความวิจัย เรื่อง “การถอดบทเรียนจากกิจกรรมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสู่กระบวนการทัศน์ใหม่ในการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองเชียงใหม่” อัมพิกา ชุมมธยา และชาญณรงค์ ศรีสุวรรณ จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ถอดบทเรียนจากปรับเปลี่ยนแนวคิดในการฟื้นฟูชุมชนยากจนในเมืองเชียงใหม่ผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

บทความที่สี่เป็นบทความวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์เพื่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า” ของจิตาภา เร่งมีศรีสุข จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ บทความนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมเพื่อวิเคราะห์และพัฒนาด้านแบบ และเสนอยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใส อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

บทความที่ห้าเป็นบทความวิจัย เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นของชุมชนเพื่อการพัฒนาความสามารถต่อการเพิ่มมูลค่าวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดนครนายก” เขียนโดย ศุภวัฒน์ ปภัสสร กาญจน์, อานุกาฬ รักษ์สุวรรณ, มนต์รี พานิชยานุวัฒน์, และทรงพล วิชาวนวัฒนา จากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต บทความนี้ศึกษาและประเมินความต้องการจำเป็นของชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการพัฒนาความสามารถในการเพิ่มมูลค่าด้านภูมิปัญญาชุมชนและท้องถิ่น และทรัพยากรภายในชุมชนสู่วิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทความที่หกเป็นบทความวิจัย เรื่อง “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ กรณีศึกษาป่าสงวนแห่งชาติหินหนามหน่อ :เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” สิ้นเนสอน แสงจันทร์ทอง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้นำเสนออุปสรรคและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในบริบทของสังคมลาว

บทความที่เจ็ดเป็นบทความวิชาการ เรื่อง “ตัวแบบการกระทำที่ดีที่สุดและตัวแบบที่เหมาะสมกับแต่ละองค์การกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐไทย” เขียนโดยพิภักษ์ ภูตระกูล จากแขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา บทความนี้ว่าด้วยตัวแบบหลักสองประการที่นำมาประยุกต์ใช้การบริหารทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐของไทย นั่นคือ ตัวแบบการกระทำที่ดีที่สุด และตัวแบบที่เหมาะสมกับแต่ละองค์การ

บทความที่แปดเป็นบทความวิชาการ เรื่อง “บทวิเคราะห์วิกฤตการณ์การศึกษาไทยภายใต้ทฤษฎีของคาร์ล มาร์กซ์” เด่นพงษ์ แสนคำ และอัศรยา สังข์จันทร์ จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้นำกรอบคิดของคาร์ล มาร์กซ์ มาใช้วิเคราะห์ให้เห็นปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบการศึกษา โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาเป็นผลมาจากการสะสมทุนและปัจจัยการผลิตที่ต่างกัน และการสะสมทุนและปัจจัยการผลิตที่ต่างกันก็เป็นผลโดยตรงมาจากระบบเศรษฐกิจก่อนทุนนิยมของไทยที่ผ่านมา

บทความที่เก้าเป็นบทปริทัศน์หนังสือเรื่อง “เผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลง 40 ปี หลัง 14 ตุลา” ของพระไพศาล วิสาโล เขียนบทปริทัศน์โดย พิชดา สารมะโน และสุริยะ หาญพิชัย จาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

กองบรรณาธิการของวารสารการบริหารท้องถิ่นหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับสาระประโยชน์ ข้อความรู้ใหม่ และมุมมองที่หลากหลายจากวารสารการบริหารท้องถิ่นฉบับนี้ เราจะพบกันอีกครั้งในฉบับถัดไป

กฤษวรรณ โล่ห์วัชรินทร์
บรรณาธิการ